

Gerardus Majella

Een dienstbare en levendige geloofsgemeenschap

<p>Deze maand Koffiedrinken Op donderdag 22 juni</p> 	<p>Eerste Vrijdagviering op 2 juni om 10.30 uur</p>
<p>Deze maand is er stille Aanbedding op donderdag 1, 8, 15, 22 en 29 juni</p> 	<p>Piomorgen op dinsdag 13 juni om 10.30 uur</p>

Voorkant	1
Indeling	2
Gebed	3
Ons 100 jarige jonge kerkgebouw	4
Uit onze parochie agenda	5
Misintenties juni 23	12
Geheugensteuntjes	14
Vaderdag	15
Lidwina van Schiedam	16
Jubileumzegel en Caritas	19
Achterkant	20

GEBED RECHT UIT HET HART.

Maak mij bereid alles te geven wat ik heb,
waar mijn hart zo vol van is,
wat mij zo dierbaar is, waar ik hartstochtelijk van houd,
waar ik alles voor over heb,
het geheim waar ik van leef,
waar ik het meest mij zelf in
ben, ik, die door u wordt
gekend. God, maak mij
bereid te delen wat ik heb,
mijn vreugde en mijn
verdriet, mijn dag en mijn
nacht, mijn geloof en mijn
onzekerheid, mijn kracht en
mijn zwakheid, mijn woord
en mijn stilte,
mijn liefde en mijn eenzaamheid, ik, die door U wordt bemind.
God, maak mij bereid mijn weg ten einde te gaan, de weg van alle zaad,
de weg van Jezus van Nazareth, en wil mij ontvangen,
zoals Gij uw Zoon hebt aanvaard;
wil mij roepen bij mijn naam,
zoals Gij Hem een naam gegeven hebt hoog boven alle namen.
Mag in de maand juni, de maand
die toegewijd is aan het Heilig Hart van Jezus,
ons bovenstaand gebed stof geven tot nadenken
en misschien wel regelmatig voor ons zelf of tezamen bidden.
Een hartelijke groet,
Hans Vugs,
Diaken-pastor

ONZE 100-JARIGE JONGE KERKGEBOUW,

Wat heb ik mogen genieten van deze dag, tevoren was het allemaal schrik en vrees, wordt het wel iets, komen er wel mensen? En dan die volle kerk te mogen zien. Het geheel heeft zo moeten zijn. Toen wij vorig jaar aan het begin stonden van de hele organisatie en alle plannen, heb ik de bisschop gebeld en gevraagd of hij op zondag 7 mei wilde komen om met ons allen het 100-jarig bestaan te vieren. Zijn antwoord was: mijnheer Vugs dat wil ik graag, maar niet op die datum want dan verblijf ik in Lourdes, het eerste weekend van mei is het Weekend van de Maltezer-ridders. Na intern overleg kwamen we op de derde zondag van mei en dat heeft

de bisschop meteen in zijn agenda gezet. Later komen we samen tot de ontdekking dat dit mijn verjaardag is. Nu dan vier ik de volgende dag wel mijn verjaardag, maar we gaan op die dag het 100-jarig feest vieren.

Al snel heb ik pater Ed van de Berge op de hoogte gesteld en hem gevraagd aanwezig te willen zijn. Zijn antwoord was: als ik kan ben ik er bij, maar dat is niet zeker, want ik ga wat mijn gezondheid betref: achteruit. Al met al is het een hele bijzondere dag geworden, met velen hebben we het eeuwfeest gevierd, met hele mooie zang, met een goed woord van de Bisschop van heel veel blijde mensen, maar ook hebben we moeten melden dat op die dag juist pater Ed van de Berge is gestorven. Voor hem is het goed, hij wilde dat ook, hij had heel veel pijn en nu is hij voor altijd bij God en de heilige Franciscus en heel veel vrienden en vriendinnen die hij allemaal uit handen heeft moeten geven. Maar het was wel even een zucht, maar ieder was tevreden

zoals hij het gedaan heeft, De sterfdatum van Ed kunnen we nooit meer vergeten: de datum van de viering van het Eeuwfeest.

Alle mensen, alle parochianen en ieder die zich bij ons thuis weet, dank je wel voor uw aanwezigheid, voor het mooie feest dat we met zijn allen hebben mogen vieren. Alle vrijwilligers, heel hartelijk dank voor alles wat jullie voor ons hebben gedaan, vele uren hebben jullie er aan besteed. Maar het is niet voor niets geweest we hebben alleen maar blijde en gelukkige gezichten gezien. En heel veel verhalen van toen eerst heb ik mogen horen. Pater Pio stichting heel hartelijk dank voor alles wat jullie voor dit feest voor ons hebben gedaan. Ik weet zeker dat pater Ed van de Berge dit zo gedaan wilde hebben, ieder met een kaars en een boekje naar huis, als een blijvend dank je wel. Nogmaals iedereen:

DANK JE WEL, HET WAS GROOTS.

UIT ONZE PAROCHIE AGENDA.

Op zondag 7 mei 2023 stroomde de Pio-kapel helemaal vol met hele blijde mensen. Zij waren met **TIM MELIS**, met zijn ouders Joury Melis en Saskia Riel, met zijn zus, Sharona, met zijn broers Rico en Jelle, met peetoom Cees en peettante Corina, met de opa's oma's ooms en tantes en vriendjes en vriendinnetjes gekomen om Tim van harte welkom te heten in onze gemeenschap. Door de Corona-perikelen was het wat later geworden, eigenlijk bedoeld, maar vandaag wordt het de grote dag van Tim. Tim krijgt bij zijn doop van zijn ouders de namen: Tim Pieter Nita. Namen waar zijn ouders mee verwijzen dat Tim geen eenling is, maar met heel veel mensen verbonden. Zijn peetoom en peettante hebben Tim

van

en

dan

plechtig beloofd, dat hij nimmer een afspraak hoeft te maken als hij bij hen eens binnen wil lopen. Na het verhaal van Jezus hebben zijn papa en mama, zijn peetoom en peettante en alle kinderen een dak boven het hoofd van Tim gemaakt. Samen hebben we gebeden dat God hem en ons allen wil bewaren voor ons leven. Daarna hebben de ouders en de peetouders hun geloof beleden en werd Tim gedoopt. Daar Tim al vrij groot is, mocht hij op de zitting van de stoei staan, mocht hij zijn handen op de rand van de doopvont plaatsen en kreeg hij het koude water over zijn hoofd uitgestrooid. Zijn mama heeft liefdevol

Zijn hoofd afgedroogd. Nadat hij kruisje op zijn voorhoofd met H. Chrisma - olie had ontvangen, heeft peetoom zijn doopkaars

een beetje van dat nieuwe vuur. Samen hebben we het Onze Vader gebeden en zijn we in een lange stoet naar Moeder Maria gegaan, om dank je wel te zeggen en om haar te vragen dat zij voor Tim en ons allen een hemelse moeder wil zijn, die ons begeleidt op onze niet eenvoudige levensweg. Nadat we het Lang zal hij leven hebben gezongen, mocht de doopklok worden geluid en dat hebben de burens rondom de kerk geweten.

een

de

haar

Op diezelfde zondag kwam **ROSALITA LUIJBREGTS** met haar papa en mama Roy Luijbregts en Valentina Malagrida, met haar zus Valentia, met haar peetouders Cynthia Granse en Diana van Hoof, met opa's en oma's, ooms en tantes en veel vriendjes en vriendinnetjes. Rosalita 1 jaar oud, had een prachtige bruidsjurk aan. Zij kon al rechtop zitten en heeft een hele tijd keurig op de grond gezeten te midden van ons allen. Zij schitterde als onze toekomstige koningin. Rosalita krijgt bij haar doop van haar papa en mama de namen Rosalita Cornelia Elisabeth,

allemaal namen die in de familie heel bekend zijn en die een mooie betekenis hebben. Zo is ons Rosalita geen eenling, maar met heel veel mensen verbonden, haar beide peettantes hebben tegen haar gezegd, dat Rosalita altijd van harte welkom is bij hen en dat zij nimmer tevoren een afspraak hoeft te maken. Alle vriendjes en vriendinnetjes hebben haar gezegd, dat als zij straks grote gegroeid is, dat zij dan met hen mee mag spelen. De jongens hebben haar beloofd dat zij mee mag voetballen als ze dat wil en de meisjes willen hun poppen ook graag lenen aan haar om ook daar mee te spelen. Toen papa en mama en de peettantes hun geloof hadden uitgezegd, is Rosalita gedoopt. Ze schrok wel even toen het koude water over haar hoofdje stroomde, maar de lieve hand van mama bracht haar weer tot bedaren. Ook Rosalita kreeg een kruisje met H. Chrisma -olie en een van de peettantes heeft de doopkaars aangestoken. Heel veel mensen groot en klein wilde wat van dat nieuwe vuur van Rosalita ontvangen. Bij moeder Maria hebben we haar dank je wel gezegd en samen uit volle borst gezongen de doopklok hebben we ook niet vergeten.

LANG ZULLEN ZIJ LEVEN

WIJ HEBBEN UIT HANDEN MOETEN GEVEN

Op zaterdag 22 april 2023 is toch nog heel onverwacht **NETTIE WIJGERDE - COPAL** overleden. Bij haar uitvaart hebben haar kleindochter en haar dochter een persoonlijk in memoriam gehouden. Van elk krijgt u een deel, zodat het leven van moeder en oma toch grotendeels op papier staat.

Je was een echte oma. Joey en ik waren jouw enige twee kleinkinderen en daar was je dan ook trots op. Vroeger toen we klein waren namen opa en jij ons regelmatig een keer mee op een uitje. Zo kan ik me nog herinneren dat we samen naar het circus, de dierentuin en 'Het land van Ooit' zijn geweest. Ook weet ik nog dat jij met ons met de trein naar 'Madame Tussauds' ging. Logeren, dat was altijd een feest. Je had altijd alle aandacht voor ons. We kregen veel lekkere dingetjes, mochten opblijven en deden altijd veel spelletjes of gingen knutselen. Van jou heb ik ook de meeste kaartspelletjes geleerd. En het leuke vond ik altijd dat je me ook kaartspelletjes leerde ik alleen kon doen, zoals patience. Je had karaoke recorder waar je dan cassettebandjes voor me had, zodat ik dan uren met een microfoon aan het zingen was. Dit kon ik dan opnemen en weer afspelen. Toen in 2020 jullie huis helemaal leeg moest, hebben we die recorder boven weer gevonden en daar zat nog steeds het bandje in met de liedjes die ik ingezongen had. Dat had jij al die tijd bewaard. Je hebt ook een tijd bij de Zonnebloem gezeten. Je hebt met hen onder andere reizen naar Lourdes gemaakt. Je was gelovig en vond het fantastisch om daar een paar keer te zijn geweest. Als je terug was, vertelde je vol plezier over de mooie reis die je had gemaakt en hoe volmaakt je je dan voelde. In 2008 waren opa en jij 50 jaar getrouwd. Je was altijd trots op mij dat ik saxofoon speelde en daarom heb ik op jullie trouwdag een paar nummers voor jullie gespeeld. Je vond dit geweldig en lachte toen ook van oor tot oor. Ik

dan
we
die
een

vond dat heerlijk om te zien. Toen ik met de carnavalsband een cd had uitgebracht, wilde je die ook meteen hebben. In 2010 kwam je in het ziekenhuis na een val van de trap. Het zag er zo slecht uit dat we zelfs allemaal naar het ziekenhuis zijn geroepen en daar ben je toen in het bijzijn van ons allemaal bediend. We dachten toen met z'n allen dat dit de laatste dagen met jou zouden zijn, maar dit was gelukkig niet het geval. Toch is het daarna nooit meer geworden zoals het was. In 2018 waren opa en jij 60 jaar getrouwd. Ook die geweldige mijlpaal hebben jullie maar mooi weten te bereiken. Een half jaar van te voren vroeg ik of Remco en ik een extra persoon mee mochten nemen naar jullie feest. Eerst kwam er een vragende blik, maar toen ik de echofoto tevoorschijn haalde, begonnen jouw ogen te fonkelen en sprong je bijna op van jouw stoel, zo geweldig vond jij het dat wij in verwachting waren van ons eerste kindje en jullie eerste achterkleinkind. Het was jouw grote wens om je achterkleinkinderen te ontmoeten, dus je was enorm blij. En natúúrlijk mocht Tessa mee naar het feest. Ik weet nog heel goed hoe trots jij die dag tegen iedereen vertelde dat je een achterkleindochter had. Je was trots op je achterkleinkinderen die je uiteindelijk drie hebt mogen krijgen. Tessa, Jens en Max. Ik stuurde regelmatig foto's naar opa en jij kon niet wachten om deze dan ook te zien. Omdat jij zelf geen telefoon had waar je foto's op kon ontvangen, drukte Jacqueline vaak foto's van de achterkleinkinderen af, zodat jij deze in een lijstje kon doen en er altijd naar kon kijken. Ook had je een paar foto's in een boekje in je tas zitten, zodat je je achterkleinkinderen overal waar je was aan iedereen kon laten zien. Je vertelde er dan heel trots over. Nu, bijna een jaar na het overlijden

van opa, heeft het dan toch zo moeten zijn dat jouw leven eindigt. Ik ga je missen, maar het geeft mij veel troost dat je zelf eigenlijk ook niet meer wilde vechten nadat jouw gezondheid de afgelopen jaren snel achteruit is gegaan en je veel verdriet had door het verlies van twee van je kinderen en je man. Jij geloofde erin dat je weer bij hen zo zijn na je overlijden en daar hou ik me ook maar aan vast. Nu heb je rust en ben je weer samen met opa.

Mijn moeder werd geboren op 25 november 1937 als 3de kind in wat later een groot gezin van 8 kinderen zou worden.

Haar broer Frans was haar maatje, ze waren vaak samen en later speelde ze ook samen op de mondharmonica, bijvoorbeeld als er bij opa samen

gezongen werd werden we door mijn moeder en ome Frans begeleid op de mondharmonica.

Tante Ria vertelde dat ze vroeger vaak zongen "je had een jongen moeten zijn" , mijn moeder was dan ook een echte kwajongen maar dan met een jurkje aan, een jurk die chronisch scheuren vertoonden tot wanhoop van haar moeder.

Mijn moeder haalde graag kattenkwaad uit en als ze dan weer eens een strek had uitgehaald en haar broers en zussen zeiden we zullen het moeder vertellen zei ze heel kordaat "die weet dat allang" in de hoop dat iedereen zijn mond zou houden over het bewuste voorval.

Zoals dat vroeger in grote gezinnen ging had iedereen in het gezin zijn of haar vaste taak en die van mijn moeder was het schillen van de aardappels voor 10 personen, o wat had ze daar een hekel aan. Dat aardappels schillen was echt niet haar ding op het einde van de rit was

er een hele berg dikke schillen en wat over bleef waren de welbekende dobbelsteentjes dit tot grote woede van haar moeder maar tot groot verdriet kwam ze niet onder haar taak uit.

Als mijn moeder voor straf naar haar kamer moest klom ze uit het raam via de muren

de poort naar beneden en ging dan vrolijk spelen om tegen etenstijd

weer via de poort en raam terug in haar kamer te klimmen en netjes te wachten er geroepen zou

worden dat ze kon

komen eten. Zo straf voorbij en toch een leuke middag gehad.

In 1956 ontmoete mijn vader en moeder elkaar en op 1 mei 1958 hebben ze elkaar het jawoord gegeven en dit huwelijk heeft 64 jaar mogen duren.

64 jaar van leuke ,lieve en mooie momenten zoals de geboorte van de 4 kinderen, van alle leuke uitstapjes die we als gezin ondernamen zoals de ritjes naar oma in zeeland, een bootexcursie op de Biesbos of naar het oorlogsmuseum maar ook de leuke middagen met mijn moeder die ons van een ballon, een eierdoos, behangplak en roze wc papier een spaarvarken liet maken, maar ook momenten van groot verdriet toen José van ons weg werd genomen.

Het huwelijk eindigde toen mijn vader vorig jaar op 17 mei zijn laatste adem uitblies in de wetenschap weer met zijn dochter José herenigd te worden. Vorige maand op 19 maart hebben we helaas ook afscheid moeten nemen van onze broer Huub. Ik ben in de overtuiging dat mijn moeder nu weer samen is met mijn vader, broer en zus. Dag mam wij zien elkaar zeker weer tot dan lieverd.

van

het

tot

DAT ZIJ RUST IN VREDE.

INTENTIES GERARDUS MAJELLAKERK EN KONINGSVOORDE

- GM= Gerardus Majella**
- KV= Koningsvoorde**
- KND=Kindernevendienst**
- DK=Dameskoor**
- HK=Herenkoor**
- GK= Gemengd koor**
- SZ=Samenzang**
- FR=Friends**

	Tijd	Locatie		Intenties juni
3&4 juni				Ineke Vugs- Etten Riet van Overbeek
SZ	17.30	KV	GM	Jan Sloot
SZ	19.00		GM	Sandra Danklof
SZ	10.00		GM	Fien Hultermans-van Hautum Jo Hultermans Rieki Mutsaers Toon Antens Tonnie Denissen-vd Heuvel Ouders Denissen-Nouws Ouders vd Heuvel-Larmit
10&11 juni				Ineke Vugs- van Etten Jan Sloot
SZ	17.30	KV	GM	Antoon en Theo van der Wouw
DK	19.00		GM	Jose Donders
HK	10.00		GM	Ouders van Etten-de Koning Toon Antens Tinie Vissers-Maessen JGT

				Tonnie Denissen- vd Heuvel Ouders Denissen-Nouws Ouders vd Heuvel-Larmit Jeanne Verhagen-van Tilborg
17&18 juni SZ SZ DK	17.30 19.00 10.00	KV	GM GM	Ineke Vugs- van Etten Jan Sloot Riet van Overbeek Corne van Hautum Tonnie Denissen- vd Heuvel vw 5 ^e JGT Ouders Denissen-Nouws Ouders vd Heuvel-Larmit Albert de Beer Sjaan Voermans Ben Bastings vw Vaderdag Toos Bastings-Schellekens Tonnie Denissen van de Heuvel Ouders Denissen-Nouws Ouders vd Heuvel-Larmit Cees Bastings
24&25 juni SZ FR HK	17.30 19.00 10.00	KV	GM GM	Uit dankbaarheid bij zijn 88 ^e Verjaardag Michel Verhagen en Dewy Bernard vw huwelijk Ineke Vugs-van Etten Jan Sloot Pierre en Marianne Vugs- Verhoeven vw. JGT Toon Antens Tonnie Denissen-vd Heuvel Ouders Denissen-Nouws Ouders vd Heuvel-Larmit

GEHEUGENSTEUNTJES

1 juni	10.00 16.00		GM GM	Caritas 013 inloop ochtend Stille aanbidding
2 juni	10.30		GM	1 ^e vrijdagviering
4 juni	10.00		GM	Kindernevendienst
7 juni	20.00		GM	Doopvoorbereiding
8 juni	16.00		GM	Stille aanbidding
13 juni	10.30 13.30		GM GM	Pater Pio ochtend Bijbelgroep
14 juni	16.00		GM	Kinderbijbel
15 juni	16.00		GM	Stille aanbidding
16 juni	10.30		GM	Heilig Hart Jezus
20 juni	11.00		GM	Redactie Brug
22 juni	10.00 16.00		GM GM	Koffie- ochtend Stille aanbidding
25 juni	11.00			Vormsel in Goirle
29 juni	10.00 16.00		GM GM	Caritas 013 inloop ochtend Stille aanbidding

DE ANDERE HELFT

Op de Grote Sabbat kwam de rabbi eens mee en met lome pas van het bedehuis naar huis.

Waardoor ben je zo uitgeput, vroeg zijn vrouw hem.

De preek heeft me ontzettend veel gekost, zei hij.

Ik moest voor de armen preken en hun schrijnende nood, want alles is peperduur geworden.

En wat heeft je preek voor uitwerking gehad, vroeg zijn vrouw.
Voor de helft van wat nodig is, is gezorgd, antwoordde hij,
want de armen zijn namelijk bereid te ontvangen.
Hoe het met de andere helft er voor staat,
of namelijk de rijken bereid zijn te geven,
dat weet ik nog niet!

Chassidische Vertelling

VADERDAG

Op zondag 18 juni vieren we Vaderdag. Net als Moederdag is ook Vaderdag komen overwaaien uit de Verenigde Staten. Een vrouw, Sanora Smart Dodd, uit Washington kwam in 1909 op het idee. Haar moeder was gestorven bij de geboorte van het zesde kind en Sanora werd opgevoed door haar vader. Toen Sanora zelf volwassen was wilde ze haar vader laten weten hoe bijzonder hij voor haar was en ze realiseerde zich ook hoe zwaar het voor hem geweest was om zes kinderen alleen groot te brengen. Ook wilde ze aangeven dat vaders zich meer met de opvoeding van hun kinderen moesten bezig houden. Het duurde echter nog tot 1966 voordat deze dag uitgeroepen werd tot nationale feestdag. Al is de aandacht voor deze dag nog altijd minder dan voor Moederdag. Alle vaders, zeker die ook zorg hebben voor hun kinderen, verdienen op deze dag wel iets extra's. Niet overal wordt Vaderdag op de derde zondag van juni gevierd. In Spanje is Vaderdag op 19 maart, de sterfdag van St. Jozef. In Luxemburg op de eerste zondag van oktober en in Duitsland op Hemelvaart.

Fijne vaderdag

LIDUINA VAN SCHIEDAM

Op woensdag 14 juni a.s. viert in de heilige kerk het feest van de Heilige Liduina van Schiedam. Een van onze patronen van onze parochie, want aan de Gen. De Wetstraat heeft het witte kerkje gestaan dat de naam droeg van de Heilige Liduina. Zij is een deel van onze parochie en daarom gaan we op deze zondag daar extra aandacht aan besteden. Heilige Liduina van Schiedam Feestdag: 14 juni - Patrones: chronisch zieken Afbeelding: als heilige met een krans van rozen om het hoofd, een

lelietak in de ene en een crucifix in de andere hand
We gaan terug naar 1380, een roerige en naar onze ideeën primitieve tijd: de 100-jarige oorlog, Hoekse en Kabeljauwse twisten, 3 pausen tegelijk, waarvan

niemand meer wist wie de echte was. Van alle Nederlandse heiligen is Liduina (Liedewij of Liduina) van Schiedam de bekendste. Zij werd op 18 maart 1380 (Palmzondag) in Schiedam geboren. Liduina was het 14 enige meisje naast acht broers in het gezin van Peter en Petronella. Liduina was een mooi en innemend meisje, maar ze was zo godvruchtig dat ze iedere huwelijkskandidaat gedecideerd de deur wees. Dagelijks bad ze tot God: ze wilde haar leven alleen aan Hem geven. Haar vurige gebeden werden verhoord. Op 15-jarige leeftijd, in de strenge winter van 1394-1395, ging ze met enkele vriendinnetjes schaatsen op de dichtgevroren Maas bij haar woonplaats. Ze maakte een ongelukkige smak op het ijs, brak een rib en werd thuis op bed gelegd. Dat was het begin van een lijdensweg; ze zou het bed nooit meer verlaten. De gebroken rib veroorzaakte koudvuur waardoor ze verlamd raakte. In een kleinbehuisd gezin met negen kinderen krijgt een meisje, dat iets gebroken heeft niet alle aandacht. Zeker niet als haar vader

nachtwaker is en overdag moet rusten. Eerst at ze nog wel eens een stukje appel en een beetje brood. Ze dronk water uit de Maas en dat smaakte haar beter dan welke zoete wijn ook. Haar lievelingsmaal was de heilige hostie, mits die door een priester was geconsacreerd. Later nam ze helemaal geen voedsel of drank meer tot zich; alleen de heilige hostie. Ze raakte bedekt met gezwellen. Ze kon nauwelijks voedsel binnenhouden. Lopen ging niet en haar gehoor werd aangetast. Eerst verzette ze zich tegen haar ziekte, maar later kwam ze tot inkeer: dankzij haar lijden kon ze zielen uit het vagevuur verlossen. Te midden van haar vreselijk lijden was zij een voorbeeld van heldhaftig geduld en van uitzonderlijke liefde tot God en haar medemensen. Dit lijden uitte zich ook in stigmata; dat zijn wonden op de plaatsen waar Jezus ze ook had. Die wonden zaten op haar handen en voeten, waar bij Jezus spijkers doorheen geslagen waren, in de zij, waar Romeinse soldaten een lanssteek hadden toegebracht en aan het hoofd, waar de doornenkroon gezeten had. Bij Liduina begonnen die wonden soms spontaan te bloeden en het bloed bleek geneeskrachtige werking te hebben. Van heinde en ver kwamen zieke mensen naar Schiedam om door Liduina genezen te worden. Op het einde van haar leven zei ze: "Als ik door een Ave Maria weer gezond zou worden, ik zou het niet meer willen". Liduina's vroomheid uitte zich in wonderen, visioenen en extase en ze gaf raad aan hen die dat bij haar zochten. Ondanks alles heeft ze nooit haar blijmoedigheid en Godsvertrouwen verloren. Ze kreeg veel bezoek van lijdende en

droefgeestige mensen, maar die bezoekers kwamen steeds opgemonterd bij haar vandaan. Op haar uiterst smartelijk ziekbed was zijn tientallen jaren een toeverlaat voor mensen, die van heinde en verre naar haar toekwamen. Na 38 jaar lang de vreselijkste kwalen en pijnen te hebben geleden, zonder dat er ook maar één onvertogen woord over haar lippen kwam, blies Liduina op 14 april 1433 haar laatste adem uit In Schiedam. Bij haar begrafenis stroomde een grote menigte van heinde en ver toe, want al tijdens haar leven hing er een geur van heiligheid om haar heen. In het jaar van haar overlijden werd boven haar graf al een kapel gebouwd. Als kind had Liduina een bijzondere devotie tot Maria van Schiedam. Om Liduina officieel heilig te laten verklaren, werd haar levensverhaal binnen drie jaar na haar dood opgeschreven. Dat werd geen biografie in de moderne zin van het woord. Lidwina werd beschouwd als een heilige en dus werd haar levensbeschrijving opgezet naar het model van andere heiligen. Vanaf haar geboorte tot haar dood laat God voortdurend wonderen plaats vinden om haar te eren. Op 14 maart 1890 werd Liduina door Paus Leo XIII Heilig verklaard. Het beeld en de relieken van de heilige bevinden zich in de aan haar toegewijde kapel in de Sint Liduinastraat in Schiedam De heilige Liduinakerk is in 1990 door paus Johannes Paulus II tot basiliek verheven.

JUBILEUMZEGEL

In het kader van het 100-jarig jubileum van de Gerardus Majellakerk is er een unieke postzegel uitgegeven. Deze zijn per vel van 5 zegels à €9,99 euro verkrijgbaar aan de balie van de ontmoetingsruimte van de kerk. Hiermee kan gewoon worden gefrankeerd. Het is een uniek verzamelitem; een must-have ook voor iedere postzegelverzamelaar! Met de opbrengst van de postzegels wordt een deel van het eeuwfeest bekostigd. Uw bijdrage is daarom van harte welkom! Alvast bedankt voor uw steun!

CARITAS 013

Om de mensen te bereiken, die in armoede leven of eenzaam zijn of zich zo voelen, worden posters opgehangen bij huisartsen, gezondheidscentrum, verzorgingshuizen e.d.

Graag ontvangen wij adressen van mensen, die bij U bekend zijn. Besloten is op de 1^e en de 4^e donderdag van de maand de inloop ochtend te organiseren. In de maand juni is de inloop ochtend op 1 en 29 juni. Van 10.00-12.00 uur in de ontmoetingsruimte van de kerk.

Secretariaat: Gerardus Majella

Wassenaerlaan 32, 5021 VS Tilburg. Tel: 013-5423455

Geopend dinsdag t/m vrijdag van 09.00 uur tot 12.00 uur. Op dit secretariaat kunt u terecht voor vragen, allerlei sacramenten, aanvragen van een doopbewijs, doop, huwelijk, jubileum, enz. De bovengenoemde diensten kunt u ook regelen via onze Website: www.hlqm.nl

Voor noodgevallen

Diaken J. Vugs, 06 - 22 45 33 61

Liturgische diensten

zaterdag. 17.30u
zondag. 10.00u
2de dinsdag 10.30u
1ste vrijdag 10.30u

Gerardus Majellakerk

In de kapel en geen livestream
www.facebook.com/parochiehlqm/
Piomorgen in de kapel
1^e vrijdag in de kapel

Koningsvoorde

zaterdag. 19.00u Atrium, na de viering koffie.

Financiën: Giro (IBAN) NL94 INGB 0001 0688 20.

Bank (IBAN) NL64 RABO 0171 2002 17.

t.n.v. Parochie De Goede Herder (locatie Trouwlaan)

Contactblad "De Brug"

Kopij **vóór 19 juni as.** middels e-mail adres: info@hlqm.nl
of mail: vanbeijsterveldtkoos@gmail.com of in de brievenbus.

Je kunt "de Brug" ook vinden op onze website: www.hlqm.nl.

Volg ons op Faxcebook: <https://www.facebook.com/parochiehlqm/>

Redactie Parochieblad "De Brug"

Marie Jose Hulskramer en Koos van Beijsterveldt